

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 436

гр. Пловдив, 12.12.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в
закрито заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Надежда Ив. Желязкова Каличкова Въззивно
частно търговско дело № 20225001000744 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 274, ал.1, т.1 ГПК.

Постъпила е частна жалба, подадена от адв. П. К., пълномощник на А.
Г. А. ЕГН ***** против определение № 729 от 19.10.2022г. по т.д. №
230/2022г. по описа на ОС Стара Загора, с което е прекратено производството
по посоченото търговско дело, в частта, с която е образувано по иска на А. Г.
А. ЕГН ***** против „Д.“ АД за заплащане на обезщетение в размер на
26 000 лв., частично от 220 000 лв. за причинените му неимуществени вреди –
болки и страдания от смъртта на майка му – А.Р.А., ведно със законната
лихва, считано от 29.10.2021г. до окончателното ѝ заплащане.
Жалбоподателят оспорва приетото от съда, че за ищеца липсва правен
интерес от предявения иск, като сочи, че наличието на правен интерес е
необходима и задължителна предпоставка за допустимост само за
установителните иски, а не и за осъдителните, какъвто е предявения иск по
чл. 432, ал.1 КЗ, за чиято процесуална допустимост е необходимо и
достатъчно извънсъдебно сезиране на застрахователя, което условие в случая
е изпълнено. Според жалбоподателя неправилно съдът е приел иска за
процесуално недопустим, тъй като преди предявяването му ищеца е
прехвърлил своето вземане в полза на трето лице – цесионер, тъй като за
правото на иск това обстоятелство е без значение. Въз основа на изложеното,
настоява съда да отмени оспорения съдебен акт и да върне делото за
продължаване на съдопроизводствените действия.

Ответникът по частната жалба – „Д.“ ЕАД, ЕИК *** с адрес гр. С., бул.
В. № 89 Б е подал писмен отговор, с който оспорва жалбата и настоява

обжалвания съдебен акт да бъде потвърден.

Съдът, след преценка на изложеното в жалбата и данните по делото, намери за установено следното:

Частната жалба е постъпила по електронен път на 07.11.2022г. и е заведена в деловодството на ОС Стара Загора с вх. № 11945 от 07.11.2022г., а акта, който е подложен на проверка с нея е връчен на жалбоподателя на 31.10.2022г.. Казаното, съобразено с разпоредбата на чл. 275, ал.1 ГПК налага извод за депозиране на частната жалба в предвидения за това срок. Жалбата е подадена от надлежна страна в производството, която има интерес да обжалва и е насочена срещу акт, за който е предвиден инстанционен контрол. Всичко изложено до тук налага извод за процесуална допустимост на частната жалбата, който не се опровергава от изпратената и постъпила в ПАС на 28.11.2022г. от ОС Стара Загора молба по т.д. № 230/2022г.. Със същата Адвокатско дружество С. е приложило пълномощни от двамата ищци – А. Г. А. и Н.А.Р., видно от които в полза на адв. П.С. и адв. Г.С. са учредени права, вкл. и за процесуално представителство на упълномощителите във връзка с претендирано от тях обезщетение за неимуществени и имуществени вреди, вследствие станалото на 22.10.2021г. ПТП, при което е починала тяхната майка А.Р.А., както и декларация от 23.05.2022г., с която А. Г. А. е оттеглил дадените от него пълномощия по отношение на всички адвокати и трети лица, представляващи го във връзка с претендираното обезщетение. Същата молба е постъпила в ОС Стара Загора на 25.11.2022г., която дата е най – ранния момент, от който може да се приеме, че за извършеното оттегляне е уведомен съда, както изисква чл. 35 ГПК. Изложеното не е от особено значение за учредената на адв. П. К. представителна власт, която въззивният съд счита, че не е оттеглена с представената декларация, тъй като пълномощното на адв. К. е от 08.06.2022г., а декларацията го предхожда и от текста ѝ следва, че касае извършени до датата на съставянето ѝ упълномощавания.

Въз основа на всичко изложено съдът приема частната жалба за процесуално допустима; разгледана по същество тя е и основателна.

Повдигнатият за разрешаване пред Окръжен съд Стара Загора спор е по субективно активно съединени иски, предявени от А. Г. А. и Н.А.Р. с правно основание чл. 432 КЗ за осъждане на „Д.“ ЕАД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, вследствие ПТП, настъпило на 22.10.2021 г., причинено от застрахован при ответника със застраховка "Гражданска отговорност" водач на МПС, в резултат на което е настъпила смъртта на А.А., майка на ищите.

С обжалвания съдебен акт и след като е възприел възражението на ответника, че за ищеца А. Г. А. липсва материално правен интерес от предявения иск, тъй като се е разпоредил възмездно с вземане в размер на 30 000 лв., представляващо застрахователно обезщетение за неимуществени

вреди, вследствие смъртта на майка му А.А. в полза на трето лице преди завеждане на иска, съдът е прекратил производството по иска му срещу Д. ЕАД за заплащане на обезщетение в размер на 26 000 лв., частично от 220 000 лв., представляващо обезщетение за неимуществени вреди, вследствие смъртта на майка му А.А..

Предявеният иск е осъдителен и интересът за ищеца е наличен, когато твърди, че притежава изискуемо вземане срещу ответника, което последния не удовлетворява. Верността на това твърдение не може да се проверява по повод възражение на ответника за липса на интерес, а дали това вземане действително съществува и дали ищеца е негов носител са въпроси не на допустимост, а на основателност на иска.

Не може да се сподели решаващия мотив на първостепенния съд, че в случая ищеца предявява за защита чужди права, тъй като притежанието на спорното право е достатъчно да се твърди, че е налично за ищеца, което в случая е сторено, за да му се признае правото да търси защита на именно това право, а дали това право действително му принадлежи е въпрос на материално правна, а не процесуално правна легитимация. Следва да се има предвид и факта, че иска е предявен като частичен, поради което и евентуално постановено решение по него ще формира сила на пресъдено нещо по отношение на правопораждащите вземането факти, както и че във всеки момент за ищеца е налична процесуална възможност да увеличи размера на предявения иск и по този начин да претендира вземане, надвишаващо по размер прехвърленото такова с договора за цесия от 13.05.2022г..

Изводът е, че за решаващия първоинстанционния съд не е било налице основание за десезиране, поради недопустимост на предявения от А. Г. А. иск, поради което и оспорения негов съдебен акт, като несъобразен с материалния и процесуален закон, следва да бъде отменен, а делото върнато за продължаване на следващите се процесуални действия.

Мотивиран от изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 729 от 19.10.2022г., постановено по т.д. № 230/2022г. на ОС Стара Загора.

ВРЪЩА делото за продължаване на следващите се процесуални действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____